

N:o 123.

Af herr **J. Bromée** i Billsta, *angående ersättning för mistad bostadsförmån åt vaktmästaren vid landskansliet i Östersund E. Kallström.*

Genom nådig skrifvelse af den 4 februari 1848 har Kongl. Maj:t bifallit af dåvarande landshöfdingen i Jemtlands län gjord underdånig framställning, att, i sammanhang med uppförande af de vid länsresidenset i Östersund nu befintliga flygelbyggnader, i den ena af dem finge inredas boningsrum för kanslivaktmästaren.

Den i följd deraf tillkomna vaktmästarebostaden, fullbordad omkring 1850, har derefter ända till 1888 — äfven sedan under tiden behofvet af en ytterligare vaktmästare gjort sig gällande — fått af den i tjensten äldste vaktmästaren disponeras.

Under år 1888 blef vaktmästarebostaden dock borttagen och i stället inredd till landträneri.

I det af Konungens befallningshafvande afgifna förslag till denna omändring hade uppmärksamhet fästs derå, att ersättning åt vaktmästaren borde beredas i stället för den honom sålunda frångångna bostaden; i fråga hvarom kongl. öfverintendentsembetet lemnat det besked, att särskild ansökning derom finge göras hos Kongl. Maj:t. I med anledning häraf aflåten underdånig skrifvelse hemställde Konungens befallningshafvande om nådigt beviljande af 200 kronor årligen såsom ersättning för den i anspråk tagna vaktmästarebostaden.

Kongl. Maj:t — efter att i frågan hafva hört kongl. statskontoret, som i afgifvet yttrande, på anförda skäl, förmålt sig icke kunna understödja den gjorda framställningen — förklarade i nådig skrifvelse den 6 december 1889 berörda framställning icke till någon vidare åtgärd föranleda.

Såsom skäl för sitt afstyrkande hade statskontoret framhållit, att enligt den genom kongl. brefvet den 31 maj 1878 fastställda lönereglering de hos länsstyrelserna anställda vaktmästare icke blifvit berättigade att, förutom bestämd kontant aflöning, åtnjuta fri bostad eller, om tillgång dertill saknades, sådan hyresersättning, hvarom fråga vore, och att dylik rättighet icke heller *syntes* hafva varit dem före löneregleringen i behörig ordning medgifven, äfvensom att jemförelsevis kort tid förflutit från den verkställda löneregleringen och att befaras kunde, det aflåtande till Riksdagen af nådig proposition i ämnet skulle framkalla flera likartade anspråk.

Härvid torde dock böra bemärkas, att, enär Kongl. Maj:t enligt först nämnda nådiga skrifvelse tillåtit inredande af bostad åt vaktmästaren vid kansliet i Östersund uti den ena till residenshuset derstädes hörande flygelbyggnaden, rättigheten för bemälda vaktmästare att erhålla fri bostad varit medgifven i så behörig ordning, som möjligen kan önskas eller med skäl ifrågasättas; att vid löneregleringen fråga om vaktmästarebostäder så mycket mindre kunnat uppstå, som troligen icke i något län sådana saknas, och således befarandet, att flera dylika anspråk som det ifrågakomna kunde framkallas, varit grundadt.

Emellertid torde uti här ifrågakomna fall icke kunna annat än medgifvas, att vaktmästaren, som, enligt Konungens befallningshafvandes uppgift i förut nämnda underdåniga skrifvelse, antagits med löfte om fri bostad och äfven af sådan varit i besittning intill dess förr berörda anordning med densamma vidtogs, derigenom tillskyndats en för en person i hans förhållanden ganska känbar förlust, för hvilken han måste anses berättigad att erhålla godtgörelse.

Den nuvarande äldste vaktmästaren vid kansliet i Östersund, Erik Kallström, antogs i mars 1869 till extra och nämndes i maj 1872 till ordinarie vaktmästare, hvilken befattning han ännu innehar och skött med vitsord om godt förhållande.

I nyss nämnda syfte hemställes,

att Riksdagen beviljar bemälda Kallström en årlig ersättning af 200 kronor från och med 1889 och så länge han i tjensten kvarstår.

Stockholm den 28 januari 1900.

*J. Bromée.*

Häruti instämmer

*Johan Olofsson.*